

Forfatter: Gyllembourg-Ehrensverd, T. C.

Titel: Udrag fra To Tidsaldre

Citation: Gyllembourg-Ehrensverd, T. C.: "Drøm og Virkelighed", i Gyllembourg-Ehrensverd, T. C.: *Drøm og Virkelighed*, udg. af Anni Broue ; Anne-Marie Mai , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab, cop. 1986, s. 90. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-gyllem14val-shoot-idm139726069104112/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Drøm og Virkelighed

sindighed. Al den Ulykke, som bliver opregnet baade i de tyske og danske Aviser, den skal jeg tage mig nær. Naar de i Frankrig guillotinere Konger og Prindsere og andre mig ubekjendte Mennesker, saa skal jeg hyle og græde og forbande hele det franske Land. Dengang brød jeg mig ikke stort om hendes Had til Republikanerne, men nu . . .

Hun holdt pludselig inde, og da heldigviis Grossereren traadte ind, saa slap hun fra Eftersætningen i den sidste Mening af hendes Tale. Man gik til Aftenbordet. De to Ægtefolk syntes paa begge Sider at lide af en vis Forlegenhed. Claudines lystige Nærværelse kom vel tilpas. Hendes Onkel underholdt sig spøgende med hende, og forsikrede, at han ikke fattede, hvorledes han og hans Omgangscirkel skulde kunne undvære hendes oplivende Nærværelse.

Den næste Dag samledes det bebudede Selskab, der, foruden de meget omtalte Udlændinge, hvis Antal netop i det Øieblik var forøget med nogle Gjennemreisende, bestod i Notabiliteter af Skribenter, Videnskabsmænd, Kunstnere og Andre af forskjellige Fag, men af samtlige politiske Troesbekjendelse. Madame Valler, der efter den Tids Mode bar et lidet, hvidt, med brogede Figurer gjennemvævet Florstørklæde slynget om sit blonde Haar, havde derimellem forstaaet at anbringe nogle tricolore Baand paa saa sneedig en Maade, at man kun ved nærmere Beskuelse blev dem vaer. Grossereren var imidlertid ikke scen med at gjøre Vedkommende opmærksomme derpaa, og nu samledes Herrerne, baade danske og franske, omkring den smukke Kone og kappedes om at sige hende, hvad man den Tid kaldte smukke Ting. Den af de franske Commissairer, fra hvem disse Foræringer egenlig skrev sig, nærmede sig imidlertid beskeden og bad om Tilgivelse for sin Dristighed. Af dette Slags Sager, sagde han, er Et og Andet blevet os sendt fra Paris. Vi viste dem til Hr. Valler, og vovede paa hans Ord at presentere dem for Damerne, mere som en Curiositet end som Noget vi haabede, at de vilde gjøre os den Ære at bære.

Grossereren sagde, at den Talende yttrede sig som en Herre af *l'ancien régime* og ikke som en Republicaner.

I det Samme traadte Claudine ind, og alle Omstaaende standsede i deres Samtale ved Synet af hendes Skjønhed. Det tricolore Tørklæde var bundet om hendes brune Haar, og dets høie Farver hævede paa en særegen Maade de dunkle Lokkers Glands, den sneehvide Pande